

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Minoo Schuch-Ghannadan

Vastaaja: Medizinische Universität Wien

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15.12.1997 annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY⁽¹⁾ liitteessä olevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 2 kohdassa tarkoitettua pro rata temporis -periaatetta, yhdessä 4 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitettua syrjintäkiellon periaatteen kanssa, sovellettava laintasoiseen sääntelyyn, jonka mukaan välittömästi toisiaan seuraavien työsuhteiden, jotka ovat voimassa itävaltalaisessa yliopistossa kolmannen osapuolen rahoittamia hankkeita (Drittmittelprojekten) tai tutkimushankkeita varten työskentelevien työntekijöiden kanssa, yhteenlaskettu kesto voi olla kuusi vuotta, kun kyse on kokoaikaisista työntekijöistä, mutta kahdeksan vuotta, kun kyse on osa-aikaisista työntekijöistä, ja jossa lisäksi sallitaan objektiivisiin syihin, erityisesti tutkimushankkeen tai julkaisun jatkamiseen tai loppuunsaattamiseen, perustuva kertaluonteinen pidennys yhteensä enintään kymmeneen vuoteen, kun kyse on kokoaikaisista työntekijöistä, ja kahteentoista vuoteen, kun kyse on osa-aikaisista työntekijöistä?
- 2) Onko ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä kuvatun kaltainen sääntely miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto) 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sukupuoleen perustuvaa välillistä syrjintää, jos kyseinen säännös koskee prosentuaalisesti huomattavasti suurempaa osuutta naispuolisista kuin miespuolisista työntekijöistä tarkasteltaessa kaikkia sääntelyn piiriin kuuluvia työntekijöitä?
- 3) Onko miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (uudelleenlaadittu toisinto) 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY 19 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että naisen, joka ensimmäisessä kysymyksessä kuvatun kaltaisen sääntelyn soveltamisalaan kuuluvassa tilanteessa väittää joutuneensa sukupuoleen perustuvan välillisen syrjinnän kohteeksi sillä perusteella, että naisten osuus osa-aikaisista työntekijöistä on huomattavasti suurempi kuin miesten, on esitettävä tämä seikka ja erityisesti se, että sääntely tilastollisesti koskee naisia huomattavasti enemmän, konkreettisiin tilastotietoihin tai konkreettisiin tosiseikkoihin vedoten ja asianmukaisia todisteita esittäen?

⁽¹⁾ EYVL 1998, L 14, s. 9.

⁽²⁾ EUVL 2006, L 204, s. 23.

Valitus, jonka The Green Effort Ltd on tehnyt 25.4.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-794/17, The Green Effort v. EUIPO, 23.2.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-282/18 P)

(2018/C 285/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: The Green Effort Ltd (edustaja: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) 23.2.2018 asiassa T-794/17 antaman määräyksen

- kumooa riidanalaiset päätökset
- peruuttaa rekisteröidyn unionin tavaramerkin 9 528 011 menettämisen
- hylkää menettämistä koskevan vaatimuksen
- hyväksyy valittajan esittämän menetetyt määräajan palauttamista koskevan vaatimuksen
- hankkii seuraavat EUIPOssa käytyihin menettelyihin liittyvät asiakirjat ja käyttää niitä: mitättömyysmenettely 12343 C, 10757 C, 10524 C, väitemenettely B 002165119; B 002199274; B 002344565; B 002367038; B 002513086 ja B 002513151
- velvoittaa EUIPON ja mitättömyysvaatimuksen esittäjän vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja perustaa valituksensa seuraaviin kuuteen valitusperusteeseen siten, että ensimmäinen valitusperuste liittyy unionin yleisen tuomioistuin ratkaisun perusteeseen ja valitusperusteet 2–6 osoittavat, että määräys ei ole osoittautunut asianmukaiseksi muista syistä.

Ensimmäinen valitusperuste: Viraston pääjohtajan 16.8.2017 sähköisestä yhteydenpidosta tekemän päätöksen nro 17-4 3 artiklan 4 kohtaa on rikottu.

Valituksen tueksi esitetyt perusteet: Unionin yleinen tuomioistuin jätti ottamatta huomioon sen, että tiedoksi antamisen on katsottava tapahtuneen viidentenä arkipäivänä sen päivän jälkeen, jona asiakirja on luotu EUIPON järjestelmissä. Tästä syystä unionin yleinen tuomioistuin laskee virheellisesti määräajan kanteen nostamiselle EUIPON toisen valituslautakunnan 11.9.2017 tekemästä päätöksestä.

Toinen valitusperuste: Valitus on katsottava perustelluksi sen vuoksi, että riidanalaisilla EUIPON päätöksillä loukataan valittajan oikeuksia, koska mitättömyysvaatimuksen esittäjän tekemä menettämistä koskeva hakemus olisi ollut jätettävä tutkimatta vilpillisen mielen ja tosiseikkojen virheellisen esittämisen vuoksi.

Kolmas valitusperuste: Valitus on katsottava perustelluksi sen vuoksi, että riidanalaisilla EUIPON päätöksillä loukataan valittajan oikeuksia, koska haltijan todisteet tosiasiallisesta käytöstä esitettiin EUIPOLLE komission asetuksen (EY) N:o 2868/95⁽¹⁾ mukaisesti laillisessa määräajassa.

Neljäs valitusperuste: Valitus on katsottava perustelluksi sen vuoksi, että riidanalaisilla EUIPON päätöksillä loukataan valittajan oikeuksia, koska haltijan todisteet tosiasiallisesta käytöstä esitettiin EUIPOLLE EUIPON asettamissa määräajoissa.

Viides valitusperuste: Valitus on katsottava perustelluksi sen vuoksi, että riidanalaisilla EUIPON päätöksillä loukataan valittajan oikeuksia, koska siinä tapauksessa, että EUIPO ei saanut todisteita tosiasiallisesta käytöstä sähköisen viestintäjärjestelmän ja/tai faksin välityksellä, tämä johtui teknisistä vioista kyseisissä järjestelmissä.

Kuudes valitusperuste: Valitus on katsottava perustelluksi sen vuoksi, että riidanalaisilla EUIPON päätöksillä loukataan valittajan oikeuksia, koska EUIPO ja tämän jälkeen toinen valituslautakunta virheellisesti hylkäsivät valittajan esittämän menetetyt määräajan palauttamista koskevan vaatimuksen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 1.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1).